

Юрєвич В.
Житомирський державний технологічний університет (м. Житомир)
Науковий керівник – **Шиманська К.В., к.е.н., доцент**
доцент кафедри міжнародної економіки
Житомирський державний технологічний університет

ПЕРСПЕКТИВИ УКРАЇНСЬКИХ ВИРОБНИКІВ ПРОДОВОЛЬЧОЇ ПРОДУКЦІЇ НА ЄВРОПЕЙСЬКИХ РИНКАХ

Виробництво харчових продуктів та розвиток харчової промисловості для країни є стратегічно важливою сферою національної економіки. Незважаючи на торговельні конфлікти з Росією, українські виробники перебувають у постійному пошуку ринків збуту, альтернативних Росії. Дані Міністерства аграрної політики і продовольства України надають нам інформацію що частка агропромислового комплексу більше 8% ВВП. А відсоток забезпечення робочими місцями населення 15%. Основні споживачі української продукції – українці, галузь харчової промисловості забезпечує 90 %. Характерною галуззю для України є молочна промисловість. Вона має значні перспективи для виходу на зовнішні ринки збуту. Для виходу на ринки ЄС необхідно покращити діючі аспекти діяльності харчової промисловості, а саме: вдосконалити законодавчу базу, яка регулює діяльність галузі. На сьогодні діють такі нормативні акти: “Про безпечність та якість харчових продуктів” і “Про ідентифікацію та реєстрацію тварин”. Другою умовою виходу на ринок Європейського союзу є обов’язкова сертифікація на походження молока, але сумна статистика стверджує що більша частина домогосподарств (80%) не має змоги щодо проходження сертифікації, що ставить під сумнів якість української молочної продукції з боку європейського імпортера. У Європі діє суворий контроль за якістю сільськогосподарської сировини від моменту її отримання (надій молока) до кінцевої стадії виробництва та упакування продукту. Продукція, яка в перспективі буде виготовлятися на українських підприємствах повинна мати якість класу екстра, щоб утримати свої товарні позиції, і попит продукції.

До минулого року основними ринками збуту українських кисломолочних продуктів, переважно твердого сиру, були російські ринки, проте у зв’язку з введенням суворих нетарифних обмежень та по суді торговою війною Росії та України, загальний експорт сиру у кілька разів зменшився.

Слід зауважити, що торговельне партнерство з Росією є досить складним. Адже Росія відмовилась імпортувати не лише сир, а й такі продукти як томати, моркву, столові буряки, селеру, частка експорту в Росію даних товарів становила в проміжку від 80 до 90%. Також 90-100% від продажу на зовнішні ринки Росія експортувала таких товарів як сливи, орішки, черешні, персики, нектарин, яблука, груші. Тому Україна має стимулювання реалізації продукції альтернативним ринкам збуту. Росія хоча й була “великим покупцем”, але окрім Росії існує багато країн, яким можна запропонувати продукцію українського виробництва. “У контексті переходу на стандарти ЄС і сертифікації товарів продовольчої групи, - зазначає М.У. Листопадська, - експерти говорять про необхідність підтримки уряду товаровиробників в частині забезпечення доступу до інформаційних ресурсів та експертних організацій методології, дорожній карті” [1].

За даними Міністерства аграрної політики і продовольства, “Україна зміцнює свої позиції в якості світового сільськогосподарського виробника та робить значний внесок у вирішення проблем голоду у світі”. Позитивною тенденцією для України, як вказує Прес-служба вказаного відомства, є те, що “за останні 10 років експорт української сільськогосподарської продукції зріс в 3,6 рази до 17 млрд доларів США. За результатами 2015 року позитивне сальдо зовнішньої торгівлі продукцією вітчизняного АПК склало 11,1

млрд доларів США. Наша країна як основний виробник продовольства налаштована на співпрацю з міжнародними організацією AMIS, яка виступає в якості глобальної інформаційної системи, що є актуальним у сучасному суспільстві” [2].

Євросоюз продовжив одностороннє скасування тарифів, що несе додаткову вигоду українським експортерам, адже скасування тарифних інструментів регулювання зовнішньої торгівлі спрощує процедури реалізації продукції закордон. Але для більш ефективного результату необхідно звернути увагу на законодавчу базу і загальні принципи ведення бізнесу в Україні, тому що існують розбіжності між законодавством ЄС і України. Крім того, слід відзначити що країни СНД, Китаю, Індокитаю, Північної Африки і Середнього Сходу, ісламські країни також можуть виступати альтернативою ринку ЄС, на випадок невідповідності продукції українського виробника для європейських споживачів. Зовсім інша категорія ринку Китаю, це досить цікавий і масштабний ринок, є найбільшим ринком продовольства у світі, який вимагає часу для адаптації українських продуктів. За даними М.У. Листопадської, “найбільш перспективними для експорту до Китаю і країн ісламського світу є овочі, сокові концентрати, молочна і кондитерська продукція, олійні, зернові, свинина, курятина, борошно та крупи” [1]. Так, вчена пише: “Україна інтегрована у глобальний світовий ринок і вже наразі її пропозиція щодо глобальних продовольчих товарів складає більше двадцяти товарних позицій, першу сходинку в цій позиції займає молоко коров’яче (цільне свіже)” [3]. Отже, Україна має значний потенціал щодо розвитку молокопереробної галузі промисловості, тому забезпечення рентабельності діяльності підприємств галузі відіграватиме визначальну в подальшому становленні нашої держави як країни, відомої в Європі якісними продуктами харчування.

Список використаних джерел

1. Листопадська М.У. Україна зберігає сильні позиції на світовому ринку продовольства // inlegal.com.ua [Електронний ресурс] – режим доступу: <http://inlegal.com.ua/poslednie-obnovlenija/ukrayina-zberigaye-silni-pozitsiyi-na-svitovomu-rinku-prodovolstva.html>.

2. Ковальова О. Україна є надійним торговельним та інвестиційним партнером на світових продовольчих ринках// прес-служба Мінагрополітики [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://minagro.gov.ua/node/20722>.

3. Циган Р.М. Тенденції та перспективи розвитку харчової промисловості в Україні / Циган Р.М., Безпарточна В.І., Похила М.О.// Електронне наукове фахове видання Миколаївського національного університету ім. В.О. Сухомлинського "Глобальні та національні проблеми економіки". - 2015. - № 8 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://global-national.in.ua/archive/8-2015/58.pdf/>.